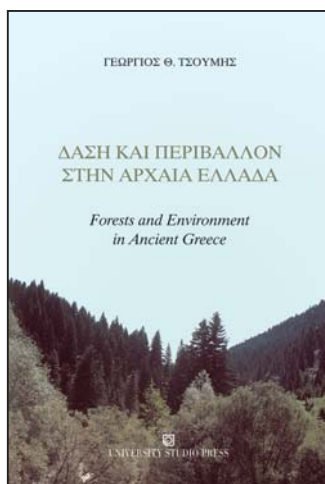

UNIVERSITY STUDIO PRESS

Εκδόσεις Επιστημονικών Βιβλίων & Περιοδικών

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΤΣΟΥΜΗ

ΔΑΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Forests and Environment in Ancient Greece

Θεσσαλονίκη 2007 • ISBN 978-960-12-1593-8

σχ. 14×21 • σελ. 120

Τιμή (με Φ.Π.Α): Ευρώ: 8,00

Στο βιβλίο αυτό δάση και περιβάλλον στην αρχαία Ελλάδα σχολιάζονται ως εξής: Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι θεοί και θεές προστάτευαν τα δάση (δέντρα, ζώα, πουλιά), αλλά αυτό ίσχυε μόνο σε ιερά άλση. Σε άλλες περιοχές τα δάση καταστρέφονταν με υλοτομίες, βοσκή και πυρκαγιές. Το ξύλο ήταν μοναδικό υλικό για πολλές χρήσεις (και πλοία), η κτηνοτροφία παράγοντας επιβίωσης και οι πυρκαγιές ανεξέλεγκτες. Σε πολυάνθρωπες περιοχές η καταστροφή των δασών και η συνακόλουθη υποβάθμιση του περιβάλλοντος ήταν έντονη. Είναι χαρακτηριστική η διατύπωση του Πλάτωνα ότι στα βουνά της Αττικής οι βράχοι προβάλλουν «ως νοσήσαντος σώματος οστά». Ο Όμηρος αναφέρει δάση, αποδάσωση (και στην Ιθάκη), βοσκή, εκτεταμένη χρήση ξύλου και πυρκαγιές (στην Ιλιάδα). Υποβάθμιση του περιβάλλοντος υπήρχε στην ύπαιθρο αλλά και σε χώρους εργασίας και οικισμού. Η καταστροφή των δασών ήταν ένα τίμημα για την επιβίωση και την ανάπτυξη πολιτισμών στην περιοχή της Μεσογείου. Ο Θεόφραστος είναι ο πρώτος μελετητής του ξύλου ως προϊόντος των δασών και υλικού. Η χλωρίδα και η πανίδα της Δυτικής Μακεδονίας, σε προϊστορικά (μέχρι 120.000.000) χρόνια, ήταν πολύ διαφορετική (δέντρα ως 120 μέτρα ψηλά, ελέφαντες, ιπποπόταμοι) και βρέθηκε πέτρινο τσεκούρι με λαβή ηλικίας 100.000 χρόνων. Συνέπειες της διαχρονικής αποδάσωσης υπάρχουν σήμερα (γυμνά βουνά, διάβρωση, χείμαρροι, πλημμύρες) και αναδάσωση ουσιαστικά δεν γίνεται.